

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

Decretum Sanctæ Universalis Inquisitionis super perpetua inhabilitate
Sacerdotum ad turpia sollicitantium, vel Sacrificio Missæ abundantium ad
fortilegia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

severitate, ut ab Ecclesiasticis quibusque Ministris sancta sanctè tractentur, quantum cum Domino possumus, providere studemus; verum etiam leges ipsas, ne fortè sinistris interpretationibus in alterutram extremam partem, aut immoderati rigoris, aut detestabilis laxitatis, perperam detorqueantur, opportune communiare ac roborare, pro earumdem tuendo vigore, cum occasio poposcerit, non prætermittimus.

Dubia excitata super sensu Constit. contra sollicitantes.

§. 1. Sane cum Nos aliàs per quamdam nostram Constitutionem, cujus initium est: *Sacramentum Penitentiae*, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo primo, Kalendis Junii Pontificatus Nostri Anno Primo editam, omnibus & singulis Sacerdotibus tam Sæcularibus, quàm Regularibus interdixerimus, & prohibuerimus, ne aliquis eorum, extra casum extremæ necessitatis, nimirum in ipsius mortis articulo, & deficiente tunc quocumque alio Sacerdote, qui Confessarii munus obire possit, Confessionem Sacramentalem personæ complicitis in peccato turpi atque inhonesto, contra sextum Decalogi præceptum commissio, excipere auderet; Ita ut absolutio, si quam imperivisset, nulla, atque irrita omnino esset, tamquam impertita à Sacerdote, qui jurisdictione, & facultate ad valide absolvendum necessariâ, ipsi per Nos vigore ejusdem Constitutionis ademptâ, privatus existeret, & aliàs prout in memoratâ Constitutione, cujus tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso & inserto haberi volumus, uberius dicitur contineri. Cum Nos subinde super ea dictæ Constitutionis parte, quæ mortis articulum respicit, dubitationes quasdam exortas fuisse acceperimus, quarum resolutionem privato cujusque judicio relinquendam minime existimamus, ne Lex incertis conjecturis & opinionibus jactata, in sensus a mente Nostra alienos forsitan distrahatur, ejusque vigor paulatim langueat atque enervetur.

Constitutio confirmatur in omnibus.

§. 2. Hinc est, quod Nos omnem dubitandam rationem, quantum cum Domino possumus, de medio auferre cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memoratam Constitutionem nostram cum omnibus & singulis in ea contentis, tenore præsentium, quatenus opus sit, confirmamus, illamque integre, penitus, & omnino, atque ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quoadocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari præcipimus, & mandamus. Præterea, habita super his cum Venerabili Fratre Nostro Vincentio Episcopo Prænestino S. R. E. Cardinali Petra nuncupato Pœnitentiario Nostro Majori, ac dilectis Filiis Officii Pœnitentiariæ Apostolicæ Ministris, qui rem jussu Nostro mature penderunt, deliberatione, motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, edicimus ac declaramus, eadem Constitutione singulis, ut supra, Sacerdotibus, quemadmodum interdictum non est in mortis articulo personam in prædicto turpi peccato complicitem consententem audire, atque ab hujusmodi quoque culpa rite contritam absolvere, deficiente tunc quocumque alio Sacerdote, qui Confessarii munus obire possit; ita interdicti re ipsâ & prohiberi prædicto modo tunc audire & absolvere, ut si alius aliquis Sacerdos non defuerit, etiamsi forte iste alius simplex tantummodo Sacerdos fuerit, sive aliàs ad Confessiones audiendas non approbatus, possit nihilominus ipse Sacerdos simplex Confessionem excipere ac absolutionem impertiri.

Præsertim quoad prohibitionem absolvendi etiâ in artic. mortis, ubi alius Sacerdos haberi possit.

Prohibitio remittitur, si ad sit infamiae aut scandali periculum.

§. 3. Porro, si casus urgentis qualitas, & concurrentes circumstantiæ, quæ vitari non possint, ejusmodi fuerint, ut alius Sacerdos ad audiendam constitutâ in dicto articulo personæ confessionem vocari, aut accedere, sine gravi aliqua exortura infamia vel scandalo, nequeat;

tunc alium Sacerdotem perinde haberi, cense-rique posse, ac si revera abesset, atque deficeret; ac prout in eo rerum statu, non prohiberi socio criminis Sacerdoti absolutionem pœnitenti ab eo quoque crimine impertiri. Sciat autem complex ejusmodi Sacerdos, & serio animadvertat, fore se re ipsâ coram Deo, qui irrideri non potest, reum gravis adversus prædictam nostram Constitutionem inobedienciæ, latisque in ea pœnis obnoxium, si prædictæ infamiae, aut scandali pericula sibi ultro ipse confingat, ubi non sunt: imo intelligat, teneri se graviter hujusmodi pericula, quantum in se erit, antevertere, vel movere, opportunis adhibitis mediis, unde fiat, ut alteri cuivis Sacerdoti locus pateat illius confessionis, absque ullius infamiae vel scandalo, audienda. Ita enim ipsum teneri vigore memoratæ nostræ Constitutionis declaramus; & nunc quoque ita ipsi faciendum esse districte mandamus & præcipimus.

Quod tamen præverti, aut amoveri jubetur.

§. 4. Quod si idem Sacerdos aut quovis modo sese nullâ gravi necessitate compulsus ingesserit, aut, ubi infamiae vel scandali periculum timetur, si alterius Sacerdotis opera requirenda sit, ipse ad id periculum advertendum congrua media adhibere de industria neglexerit, atque ita personæ in dicto crimine complicitis, eoque in articulo, ut præfertur, constitutæ sacramentalem confessionem excipere, ab eoque crimine absolutionem largiri, nullâ, sicut præmittitur, necessariâ causâ cogente, præsumserit; quanvis hujusmodi absolutio valida futura sit, dummodo ex parte pœnitentis dispositiones à Christo Domino ad Sacramenti Pœnitentiæ valorem requisitæ non defuerint: Non intendimus enim pro formidando mortis articulo eidem Sacerdoti, quantumvis indigno, necessariam jurisdictionem auferre, ne hæc ipsâ occasione aliquis pereat: Nihilominus Sacerdos ipse violatæ aulæ ejusmodi temerario Legis pœnas nequaquam effugiet; ac propterea latam in dictâ Constitutione majorem excommunicationem, eodemque plane modo, quo ibidem decernitur, Nobis & huic Sanctæ Sedi reservatam, incurret, prout illum eo ipso incurere declaramus, volumus, atque statuimus. Non obstantibus omnibus & singulis illis, quæ in præfata nostra Constitutione volumus non obstat, cœterisque contrariis quibuscumque.

Controvenientes nihilominus in artic. mortis valide absolventur.

Sed pœnas & censuras in constit. latas incurunt.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Præsentium exemplis auctoritas tribuitur.

Datum Romæ, apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Febr. MDCCLIV., Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Dat. die 8. Febr. 1745.

D. Cardinalis Passionensis.

Decretum Sanctæ Universalis Inquisitionis super perpetua inhabilitatione Sacerdotum ad turpia sollicitantium, vel Sacrificio Missæ abutentium ad fortilegia.

Feria V. Die 5. Augusti 1745.

IN Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Quirinali coram Sanctissimo Domino Nostro Domino BENEDICTO Divinâ Providentiâ Papa XIV, & Emis, ac Rmis DD. S. R. E. Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus Generalibus a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Sancti-

Sanctissimus Dominus Noster sollicitè animadvertens, quàm grave sit delictum illorum perditorum hominum, qui Sacrosancto Missæ Sacrificio, ac salutaris Pœnitentiæ Sacramento, ad Animarum reparationem a Christo Domino institutis, in illarum perniciem, & damnationem abutuntur, decrevit, quod in posterum Sacerdotes tam Sæculares, quàm Regulares cujuscumque Ordinis, Instituti, Congregationis, & Societatis etiam de necessitate exprimentæ, vel in actu Sacramentalis Confessionis, sive illius occasione, aut prætextu, ad turpia Sollicitantes, vel Sacrificio Missæ abutentes ad fornicationem, præter pœnas a Jure, & Apostolicis Constitutionibus, ac signanter san. mem. Sixti V., & Gregorii XV. contra eosdem inflictas, perpetuam etiam inhabilitatem incurrant ad præfati Sacrificii celebrationem; Quodque ejusmodi Decretum significetur singulis cujuscumque Ordinis Superioribus, ac Præpositis, ad hoc ut de illo, sicuti, & de prædictis, aliisque Summorum Pontificum Constitutionibus, juxta præscriptum in generali Decreto Supremæ Inquisitionis diei 15. Decembris 1633. semel saltem in Anno, Feria sexta post Octavam Assumptionis Beate Mariæ Virginis in publica Mensa, vel in Capitulo ad hoc specialiter convocato, ac insuper in quocumque Generali, vel Provinciali Capitulo, vel alio quovis nomine nuncupato Capitulari Congressu suos Subditos, ac Religiosos commonendos curent, ejusdemque comminationis coram Supremâ Congregatione juratum Testimonium exhibeant.

Paulus Antonius Cappellonus
S. Romanæ, & Universalis
Inquisitionis Notarius.

Loco ✱ Sigilli.

Die 21. Augusti 1745. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum Palatii Sancti Officii, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Romolatum Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

CXXI. Annuus Censuræ constituitur pro factis tectis Basilicæ S. Mariæ Majoris.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Pontificis jus & auctoritas in bona Ecclesiarum, & Loc. Piorum.

AD Romanum spectat Pontificem, tamquam dispensatorem fidelem atque prudentem, quem constituit Dominus super familiam suam, ita de bonis temporalibus ad Ecclesias & Loca Pia pertinentibus disponere, ut si quæ alicui præter necessitatem exuberant, ea sublevandis alterius veris & sibi cognicis indigentibus attribuat. Qua quidem distributiva potestate, ac provida bonorum Ecclesiasticorum dispensatione, Venerabiles Prædecessores Nostros pluries, & variis in casibus, pro rerum opportunitate, utiliter usos esse dignoscitur.

Ipsius devotio erga Basil. S. M. Maj.

§. 1. Sanè per totum vitæ Nostræ cursum, quem hac fere in Urbe assidue transegitimus, diversis muneribus & officiis addicti, quæ a Decessoribus Nostri Romanis Pontificibus tenuitati Nostræ demandata fuerunt, Patriarchalem Liberianam Basilicam Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatam, peculiari quodam devotionis studio jugiter prosequuti sumus, non solum ex debito venerationis affectu erga Dei Genitricem, cujus titulo & nomine eadem Ecclesia, sub Liberio Romano Pontifice, patefaciente Deo per

illustra signa atque prodigia suam hac de re voluntatem, in Exquilis extracta, ac dedicata fuit; verum etiam ob insignia Religionis monumenta, quæ in præfata Basilica aservantur; cujusmodi sunt ipsius Deiparæ Imago veteri Fidei cultu celeberrima, quæ a S. Luca Evangelista depicta piè creditur, & a B. Gregorio Magno sacræ supplicationis ritu ad Vaticanum delata esse memoratur, quo factum sit, ut atrox pestilentiæ flagellum in Urbe Româ tuac sæviens continuo cessarit; Et Sacra Redemptoris Nostri Cunabula, in quibus infantilia membra Filii Dei a Virgine Matre reclinata fuerunt; quæque ex Bethleemico specu ad eandem Liberianam Basilicam, titulo quoque Sanctæ Mariæ ad Præseppe ob id insignitam, septimo Christiani nominis sæculo delata fuerunt; quibus de rebus in geminis Nostri Operibus de Canonizatione Sanctorum, & de Diebus Festis Beate Mariæ Virginis dicatis, accuratè pro viribus, a Nobis est actum. His accedunt insignes aliquot Sanctorum Apostolorum Reliquiæ; tum etiam Corpus Magi Ecclesiæ Doctoris S. Hieronymi Presbyteri, cujus Patrocinio gaudet Bononiense Collegium Sacræ Theologiæ Doctorum, quorum numero Nos olim adscripti fuimus; Item Corpus S. Pii Papæ V. Prædecessoris, & Civis Nostri, pro cujus solemnibus Canonizatione tantopere olim, quum Advocati Consistorialis munere fungeremur, & voce & scripto adlaboravimus; Denique jucunda sese Nobis offert recordatio B. Nicolai Albergati, itidem Civis Nostri, & Bononiæ Præfulis, olim S. R. E. Presbyteri Cardinalis Tituli S. Crucis in Hierusalem; qui in hac ipsa Basilica Archipresbyteri dignitatem quondam obtinuit; & cui Nos paucis ante Mensibus, solemnibus iudicio, prævia laboriosa causa discussione, cum magna animi nostri voluptate, Beatorum honores asseruimus.

§. 2. Cum verò ad summum Apostolatus apicem, nullis Nostri meritis, sed inscrutabili Dei voluntate eveci, insignem hanc Patriarchalem Basilicam in suis ædificiis, & potissimum in anteriore Porticu, a fel. record. Gregorio Papa XIII. Prædecessore pariter & Cive Nostro vel erectâ, vel restauratâ, magnopere labefactam ac penè ruinofam invenissemus; reluctantibus licet præsentium temporum angustis, atque notoria Erarii Nostri penuria, arduum hujusmodi restorationis opus aggressi; Ecclesiæ primum Tecta, & Laquearia vetustate corrupta restitui, tum intra ipsam Ecclesiam Arcum, & Fornicem ante Sanctissimi Præsepis Sacellum, ad parem cum opposito Arcu altitudinem elevari, atque ita patentem Ordinis deformitatem emendari curavimus. Mox etiam novam magnifici Operis Porticum, lectissimis lapidibus atque Columnis ornatam, a fundamentis excitari mandavimus; insuper primariam Basilicæ Frontem, marmoreo lapide, & Statuis insignem, in eam, quæ nunc vistor, celsitudinem attolli, in eaque amplam superiorem Porticum aperiri jussimus; ex qua, post celebratam de more unâ cum Venerabilibus Fratribus Nostri in eadem Basilica solemnitate Assumptionis Beatissimæ Virginis, Apostolicam Benedictionem Populo impertiri, pro sacri ritus majestate, commodissime potuimus; ac denique Aedes alteri ex ejusdem Basilicæ lateribus adnexas, quæ jam pridem inceptæ, at medio in opere desertæ jacuerant, a solo extruximus, atque ad totius ædificii normam exegimus.

§. 3. Hac omnia, Deo adjuvante, a Nobis perfecta sunt, non sine magnis sumptibus, pro quibus tamen sustinendis neque minimum quid attigimus ex pecuniis Camera Apostolicæ, sed iis dumtaxat usi sumus, quas pleno jure, & falvis Prædecessorum Nostrorum Constitutionibus,

Sacra monumenta in eadem aservata.

Item Sanctorum Corpora & Reliquiæ.

Basilicæ restauratio a Pontifice peracta.

Porticus duplicis, & ædium ædificatio.

Constituentis census pro conservatione Fabricæ.